

Снимки Георги ГЕОРГИЕВ

Имаме ли екосъвест!

Съвсем не е случайно, че вчера, когато всички деца тръгнаха на училище, русенските започнаха своя първи ден на улицата, с открит урок по екология. Добре знаем, че са поставени при екстремни условия. Че заедно с възрастните трябва да споделят трудностите и опасности. Че покрай разгорещените дискусии за какво ли не, покрай дебатите и очакванията като че ли изместихме екологията на по-заден план. В същото време претендираме, че мислим и милеем за нея като за децата си, в името на които се научихме да правим живи вериги, символични и не

Райна КОЛАРОВА

символични блокади. И какво от това?...

Действат какви ли не сдружения и движения, а и всички партии отреждат на екологията приоритетно място. И в същото време сигналите за опасност се разширяват — Кърджали, Пловдив, Бургас, Най-травмиращо обаче е състоянието на Русе. И се питам: Хората, които се „занимават“ с екология и често издигат своя глас за чистотата на природата, кога най-сетне ще проявят и екологично съзнание? Кога благодушието и анонимната отговорност ще отстъпят място на истински действия? Докога ще се променят нагласата ни, разбираията ни, вкоренявани десетилетия? Докога ще вирее отчуждеността ни към проблемите, подплатена често с неинформираност и некомпетентност?

Ще се намери ли човек, който да омекоти екологичната болка на русенци и техните деца? Ще бъдат ли уважени най-сетне исканията им за екологично здраве? И сега ме побиват тръпки, сещайки се за изложбата на младите русенски художници „Еколо

гия-87“, показана едва тази година в столицата. Като с нож се забиват лаконичните думи под един от фотосите: „Плаче ми се“, в до тях казаното от Светлин Русев: „Истината е зловеща. Съдбата на Русе е изпитание за цялата нация и за правото ни да се наричаме българи.“

Децата на Русе отново изразяват своя протест, вместо както всички останали да се радват на своя малък свят, да се вълнуват от своите детски и училищни прижи. Те посрещнаха първия учебен ден на улицата, с майките, с бащите, с учителите си. С един чисто човешки призив за чистотата на въздуха, за правото си на нормален живот. И за сетен път ни показаха, че трябва да променим отношението си не само към думичката екология, а към смисъла ѝ.

„Искаме въздух, а не хлор. Молим ви, добри хора“ — бяха написали Адриан на 7 г., Милчо и Илиян на 9 години.

Още не е късно да им го обещаем. И което е по-важно: всички здравомислещи хора да обединят усилията си, за да не остане единствено обещанието.